

CARTES A UN POETA

Capítol XII -Pensaments feliços - Mateu Alberich i Matas

Maite Soler

Poitiers 30/03/1939

Benvolgut Mateu:

Salut et desitjo com és la nostra, acabo de rebre la teva carta de la data 15, en la que ens dius que et traslladen de camp, si és per estar més bé estic molt contenta, però em sembla que ets molt mentiderot en aquest cas, doncs sé que si no hagués sigut això, anava a passar-te repulsa, doncs he estat vuit dies sense tenir carta teva, i saps que em venia el pensament de que al cobrar els francs no te'n haguessis anat amb alguna francesa. Hai! No t'ho creguis no amor meu, no he pensat mai en la meua vida que això em pogués passar, vida meua, tan sols de pensar-ho un sol moment, se'm desfà el cor a bocinets, com un mirall trencat, tot el contrari tinc els pensaments més feliços, t'imagino el dia que ens veurem, junt ens fondrem en una abraçada. I quan veuràs el nen tan gran... Amb mi no sé si tindràs un desengany perquè estic una mica més grassa, però a l'hora em sento més il·lusionada amb totes les coses, és a dir, jo mateixa em sento un canvi en la meua persona, però no et pensis a pitjor, si no a millor, i és que tinc la sensació de com si estiguéssim promesos i ens faltessin pocs dies per casar-nos, i t'haig de dir que espero aquesta nova vida més il·lusionada que la que em passat fins ara. No t'ho sembla a tu també?

Il·lustració Montse Senserrich

Bé ara vaig ha explicar-te altres coses que en aquests moments també interessen i que no sé com explicar-te perquè m'entenguis millor. Ignoro si has rebut la última carta meua en la que t'esplico aquell cas que no vas entendre, i que vull tornar-te a explicar, doncs recordes que vaig ésser cridada pels personat-

sonatges d'aquest refugi, ara farà uns quinze dies, doncs es veu que em varen cridar per confirmar si era jo qui estava al refugi, es veu que el director d'aquí, havia rebut una carta, no sé segur si de Lion o de l'alcalde d'aquí Poitiers, reclamant-me a mi, i en tots aquests dies no havia sabut res més fins que avui la secretaria del director m'ha tornat a cridar dient-me si jo era Maria Bartra Campmany, esclar! He dit que si, i ella m'ha dit que no era res de importància, ha dit que només era perquè avui el sr. Director remenant els calaixos havia trobat una carta reclamant-me. Al dir-me això, vaig dir-li a la secretaria que no ho deixes a banda i que de tant en tant li fes memòria, que si tot anava bé li faria un regal.

A més d'aquell borrador del que et vaig parlar, resulta que el Ton em va escriure dient-me que ell feia ja tots els treballs per treure'ns d'aquí però que a més a més jo fes una carta amb aquesta direcció: Marceau Pivert Directeur "Juin 3G" 42 Rue Rochedionart París, explicant el meu cas i a més com si jo fos una gran militant del vostre partit, i això és que jo vaig pensar que primer t'ho et miressis el borrador i si de cas el rectificassis que tu t'expliques millor. Jo tinc confiança en aquest director, vol ésser molt adulat i de ben segur que fins que a ell no li donarà la gana no podrem sortir d'aquí.

Saps amor meu, que trobo una mica estrany? Doncs resulta que vaig escriure al Ton fa més de quinze dies perquè en una carta em diu que si em falta res de menjar; xocolata, mantega i coses així, que li digui que ell m'ho podria enviar i jo li vaig contestar que si, que si pogués em faria un gran favor perquè com que en aquí és qüestió només de ranxo resulta que pel nen m'aniria molt bé i a més que aquí el qui té francs no li falta res, no només que ens fan "glatir" molt, a més que de paquets n'arriben cada dia molts i quan veus que per a tu no n'hi ha cap... no sé que li deu haver passat que no n'he sabut res més.

I tu filllet meu, deus haver tingut un desengany amb això de cobrar, segons han dit al refugi, diuen que si ho han deixat passar això de cobrar, tan contenta que jo estava, no per res no, més que res per tornar els favors que m'han fet la Madrona i d'altres companyes, perquè has de saber que el nen sempre una rucada o altre no li ha faltat mai, i a més que jo mateixa sempre que m'han vist escriure com que saben que jo no goso a demanar res, ja se'm presenten al davant amb el segell, doncs jo el qué voldria és tan sols poder tornar els favors que m'han fet.

M'ho escriuràs com és això de no poder cobrar. I si en demanéssim a Lion? M'ho diràs també com ho haig de fer? Sobre tot el que més et demano, és que m'escriguis més sovint, perquè no t'ho imagines la il·lusió que em fa rebre una carta teva, mira ara et vaig a explicar com comencem el dia: al matí a les vuit, toc de campana al llevar jo i el nen ens llevem i ens rentem. Tenim un plat de soldat i una cullera i ens anem a l'habitació on ens posen el plat de cafè i llet i pa per esmorzar, som una colla de setanta, de primer el que faria jo si tingués francs, és comprar una ratera, tu ja saps la por que jo tinc de les rates i que se'm passegen pel damunt, això si que és el que més em costa d'acostumar m'hi, després a la una es torna a parar el plat per les patates i després altre vegada a l'habitació fins al vespre que arriba el correu a l'hora de tornar a

parar el plat per sopar que també són patates, però això fora el de menys si no fos que al vespre tingués quatre ratlles teves, doncs ja veus que amb lo que t'explico, la meva diversió és esperar al vespre per veure si tinc carta teva. Bé ara t'explicaria més coses però el nen m'està empipant que et vol escriure, i és qüestió d'estalviar el paper, rep molts records de totes les companyes principalment de la Madrona i del seu fill, la teva Maria que t'estima molt i et troba a faltar molt el no poder-te fer petons i abraçades.

P.D. Papa dona records a casa la tieta Rosa que quan la vam anar a veure a casa seva i vem riure tan, fes-me forces dibuixos que em poso molt content quan els veig. El teu filllet que molt t'estima i envia forces petons.

R A D I O
GRAU
 DIGITAL • MÚSICA • VIDEO
 ELECTRODOMÈSTICS - INFORMÀTICA

Cafes
pont
 Avda. Rafael Casanova, 38 • 08206 SABADELL (Espanya)
 Tel. 93 726 62 22* • Fax 93 727 00 60

T'ho posem fàcil

ARTGRAF
 INDÚSTRIA GRÀFICA

T. 902 145 000 - www.artgraf.es

